

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: S., P., X., IČO: X., proti odporcovi: I., správca konkurznej podstaty úpadcu: P., IČO: X., zast. J., advokátkou, AK, H., X., **o náhradu škody**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 45 Cbi 205/02-251 zo dňa 28. apríla 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 45 Cbi 205/02-251 zo dňa 28. apríla 2005 v napadnutej časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 228 064 Sk.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 12 800 Sk na účet právneho zástupcu č. ú.: X., vedený v T..

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 19.11.2002, doplneným podaním zo dňa 20.1.2003 a 13.3.2003 voči odporcovi domáhal náhrady škody v celkovej výške 11 600 323,65 Sk, predstavujúcej hodnotu chýbajúceho množstva hmotných rezerv. Súd vykonal dokazovanie zmluvou č. 418/320/95 zo dňa 16.11.1995 v znení jej dodatkov, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 K 72/00 zo dňa 19.6.2000, poverením predsedu S. č. 44/2002 zo dňa 15.10.2002, protokolom

o výsledku kontroly zo dňa 15.10.2002, zápisnicou o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly zo dňa 6.11.2002, vyjadrením k odsúhlaseniu zásob zo 16.10.2002, odstúpením od zmluvy o skladovaní štátnych hmotných rezerv z 28.8.2000, protokolom o výsledku kontroly z 5.12.2000, vyskladňovacím príkazom č. 851-OŠHR 2003, prehľadom stavu zásob hmotných rezerv v P. spolu s príslušnými výdajmi Š. za obdobie 2000 – 2002, korešpondenciu medzi navrhovateľom a odporcom, ako aj ostatnými písomnými dokladmi tvoriacimi obsah spisu a zistil, že navrhovateľ dňa 16.11.1995 uzatvoril ako ukladateľ s odporcom, t. j. úpadcom ako skladovateľom zmluvu o skladovaní hmotných rezerv č. 418/320/95. Podľa článku II, časť A, bodu 1 predmetnej zmluvy, skladovateľ zodpovedá za riadne prevzatie hmotných rezerv, ich kvalitu, množstvo, celistvosť, neporušenosť, pripravenosť na vyskladnenie, prístupnosť, kontrolu, ochranu podľa príslušných predpisov a vykonávanie obmien hmotných rezerv v súlade s článkom I zmluvy. Na základe poverenia predsedu S. č. 44/2002 zo dňa 15.10.2002 bola dňa 21.10.2002 vykonaná kontrola stavu zásob hmotných rezerv, obilovín u úpadcu. Kontrolované boli zásoby obilnín S. – pšenica potravinárska a kukurica kýmna, skladované na základe zmluvy č. 418/320/95 u skladovateľa – úpadcu P.. Pri kontrole bol zistený rozdiel v neprospech štátnych hmotných rezerv v celkovej hodnote 11 596 333,65 Sk. Zaplataenia tejto čiastky sa navrhovateľ pôvodne domáhal titulom náhrady škody. Na pojednávaní konanom dňa 8.7.2004 navrhovateľ svoj návrh prekvalifikoval a domáhal sa určenia oprávnenosti pohľadávky vo výške 11 596 333,65 Sk ako pohľadávky proti podstate v zmysle ust. § 31 ods. 2 ZKV z dôvodov, že súčasné konanie je založené na tej skutočnosti, že pohľadávka bola zistená až po vyhlásení konkurzu, po skončení prieskumného pojednávania, pri úplnom vyskladnení zásob štátnych hmotných rezerv. Podľa jeho názoru, medzi pohľadávky proti podstate vo všetkých právnych režimoch patria aj nároky veriteľov zo zmlúv, od ktorých sa odstúpilo podľa § 14 ZKV.

Po vykonanom dokazovaní súd konštatoval, že podľa § 31 ods. 2 ZKV v znení účinnom do 31.7.2000 (t. j. v režime rozhodujúcom pre predmetné konkurzné konanie), o ktoré navrhovateľ opiera svoj právny nárok, pohľadávky proti podstate vzniknuté po vyhlásení konkurzu, sú nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty, vrátane nároku správcu na úhradu odmien a výdavkov, dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, ak ich splatnosť nastala

v priebehu konkurzného konania a ďalej nároky veriteľov zo zmlúv uzavretých správcom, ako aj nároky na vrátenie plnenia zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ods. 3 písm. a/. Výpočet pohľadávok proti podstate v citovanom ustanovení je taxatívny, t. j. presne určený. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.12.2004 svoj nárok špecifikuje ako nárok veriteľa zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ZKV. Ust. § 14 ZKV upravuje nájomnú zmluvu a zmluvu o vzájomnom plnení. Poukázal v ďalšom na znenie ust. § 31 ods. 2 a § 14 ods. 2 ZKV a konštatoval, že v danom prípade nemôže ísť o takýto druh zmluvy, nakoľko zmluva medzi účastníkmi bola uzavretá v roku 1995 a k jej plneniu dlhodobo dochádzalo obidvomi účastníkmi konania. Dospel k záveru, že pohľadávka navrhovateľa nie je pohľadávkou proti podstate z vyššie uvedeného dôvodu, ako aj z dôvodu, že nebolo jednoznačne a dostatočne preukázané, že ide o pohľadávku vzniknutú po vyhlásení konkurzu, uplatnenú u správcu konkurznej podstaty v zmysle ust. § 31 ods. 2 ZKV a návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie odporca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 230 036 Sk na účet právneho zástupcu. Nesúhlasil s výškou priznanej náhrady trov konania a poukázal na to, že navrhovateľ sa svojím návrhom pôvodne domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 11 600 323,65 Sk, t. j. išlo o žalobný návrh na plnenie. Na pojednávaní konanom dňa 8.7.2004 navrhovateľ zmenil návrh na začatie konania v tom zmysle, že sa domáha určenia pravosti pohľadávky vo výške 11 600 323,65 Sk ako pohľadávky proti podstate podľa ust. § 31 ods. 2 ZKV, ktorého zmenu súd pripustil, t. j. od 8.7.2004 bol predmetom konania určovací petit.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ O. s. p. a rozsudok v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil. Vychádzal zo zistenia, že návrhom doručeným súdu dňa 19.11.2002 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal náhrady škody v sume 11 596 333,65 Sk, titulom celkovej hodnoty chýbajúceho množstva hmotných rezerv. Na pojednávaní konanom dňa 8.7.2004 navrhovateľ zmenil petit návrhu, ktorým sa domáhal určenia oprávnenosti pohľadávky vo výške 11 596 333,65 Sk ako pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 ZKV. Uznesením zo dňa 8.7.2004 súd túto zmenu petitu návrhu pripustil. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní návrh zamietol a o trovách konania

rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v sume 12 800 Sk s odôvodnením, že odporca bol úspešný v spore o určenie pravosti pohľadávky proti podstate, t. j. že predmetom konania bol určovací petit (s poukazom na ust. § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, avšak odporcovi nepriznal správnu výšku trov konania.

Z obsahu spisu je zrejmé, že pôvodne sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal náhrady škody, titulom celkovej hodnoty chýbajúceho množstva hmotných rezerv a až na pojednávaní konanom dňa 8.7.2004 zmenil svoj návrh s tým, že predmetom konania je určenie oprávnenosti pohľadávky vo výške 11 596 333,65 Sk ako pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 ZKV, ktorú zmenu súd pripustil. Z uvedených dôvodov za úkony poskytnutých právnych služieb právnym zástupcom odporcu od podania návrhu, t. j. 19.11.2002 do 8.7.2004, patrí preto odmena za jeden právny úkon poskytnutej právnej služby z uplatňovanej náhrady škody, t. j. zo sumy 11 596 333,65 Sk.

V predmetnom prípade trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za 5 právnych úkonov poskytnutej právnej služby po 35 850 Sk (prevzatie a príprava, vyjadrenie odporcu z 9.1.2004, pojednávanie dňa 15.1.2004, 19.2.2004, vyjadrenie odporcu z 2.3.2004), 1 úkon po 8960 Sk (pojednávanie dňa 15.4.2004, ktoré bolo odročené), 6-krát režijný paušál po 136 Sk (§ 13 ods. 1, § 16 ods. 3, § 19 ods. 3, § 22 ods. 3 vyhl. č. 163/2002 Z. z.), 1 úkon po 1360 Sk (pojednávanie dňa 8.7.2004, zmena petitu návrhu), 1 úkon po 1154 Sk (pojednávanie dňa 28.4.2005), 1-krát režijný paušál 136 Sk a 1-krát režijný paušál 150 Sk (vyhl. č. 163/2002 Z. z. § 13 ods. 6, § 19 ods. 3, § 22 ods. 3) a (vyhl. č. 655/2004 Z. z. § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4), t. j. spolu 190 724 Sk + DPH 19 %, spolu celkom 228 064 Sk.

Odporcovi odmena za poskytnutú právnu službu – vyjadrenie zo dňa 4.8.2004 neprislúcha, vzhľadom k tomu, že toto písomné podanie vykonal sám správca konkurznej podstaty úpadcu a nie jeho právny zástupca.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júla 2008

**JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Silvia Važanová